# KOMMISSIONENS HENSTILLING

## af 18. juni 2019

## om udkastet til Kroatiens integrerede nationale energi- og klimaplan for perioden 2021-2030

(2019/C 297/11)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 ([1]), særlig artikel 9, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ifølge forordning (EU) 2018/1999 (»forordningen om forvaltning«) skal hver medlemsstat forelægge Kommissionen et udkast til en integreret national energi- og klimaplan for perioden 2021-2030 i overensstemmelse artikel 3, stk. 1, og bilag I i nævnte forordning. De første udkast til de integrerede nationale energi- og klimaplaner skulle forelægges inden den 31. december 2018.

(2) Den 28. december 2018 forelagde Kroatien sit udkast til en national energi- og klimaplan. Forelæggelsen af dette udkast er det grundlæggende, første skridt i den iterative proces mellem Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på at færdiggøre de integrerede nationale energi- og klimaplaner og sikre deres efterfølgende gennemførelse.

(3) Ifølge forordning (EU) 2018/1999 skal Kommissionen vurdere udkastene til de integrerede nationale energi- og klimaplaner. Kommissionen har foretaget en omfattende vurdering af det kroatiske udkast til en integreret national energi- og klimaplan, idet de relevante elementer i forordning (EU) 2018/1999 er blevet taget i betragtning. Denne vurdering ([2]) offentliggøres sammen med nærværende henstilling. Nedenstående henstillinger er baseret på denne vurdering.

(4) Kommissionens henstillinger kan navnlig vedrøre i) ambitionsniveauet for målsætninger, mål og bidrag med henblik på i fællesskab at opfylde energiunionens målsætninger og navnlig Unionens 2030-mål for vedvarende energi og energieffektivitet samt omfanget af elektricitetssammenkobling, som medlemsstaten sigter mod at opnå i 2030, ii) politikker og foranstaltninger, der vedrører målsætninger på medlemsstats- og EU-plan, og andre politikker og foranstaltninger med potentielle grænseoverskridende konsekvenser, iii) eventuelle yderligere politikker og foranstaltninger, der kan være påkrævet i de integrerede nationale energi- og klimaplaner, og iv) samspillet mellem og konsekvensen i de eksisterende og planlagte politikker og foranstaltninger i den integrerede nationale energi- og klimaplan inden for én dimension og mellem energiunionens forskellige dimensioner.

(5) Under udarbejdelsen af henstillingerne har Kommissionen på den ene side taget hensyn til behovet for at summere visse kvantificerede planlagte bidrag fra alle medlemsstater med henblik på at vurdere ambitionen på EU-plan og på den anden side behovet for at give den berørte medlemsstat tilstrækkelig tid til at tage behørigt hensyn til Kommissionens henstillinger, før den færdiggør sin nationale plan og behovet for at undgå risikoen for forsinkelse af medlemsstatens nationale plan.

(6) Kommissionens henstillinger vedrørende medlemsstaternes ambitioner for vedvarende energi er baseret på en metode, der er beskrevet i bilag II til forordning (EU) 2018/1999, og som er baseret på objektive kriterier.

([1]) EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1.
([2]) SWD(2019) 224.

(7) For så vidt angår energieffektivitet er Kommissionens henstillinger baseret på vurderingen af det nationale ambitionsniveau som afspejlet i udkastet til den integrerede nationale energi- og klimaplan, sammenlignet med det samlede indsatsniveau, der er nødvendigt for at nå Unionens mål, idet de fremlagte oplysninger om særlige nationale forhold tages i betragtning, hvis det er relevant. De endelige nationale bidrag på energieffektivitetsområdet bør afspejle potentialet for omkostningseffektivitet for så vidt angår energibesparelser og støttes af en stærk langsigtet bygningsrenoveringsstrategi og foranstaltninger til gennemførelse af den energispareforpligtelse, der er fastsat i artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU ([3]). Medlemsstaterne bør ligeledes vise, at de har anvendt princippet om »energieffektivitet først« korrekt ved navnlig at forklare, hvordan energieffektivitet på omkostningseffektiv vis bidrager til at nå de nationale mål for en konkurrencedygtig lavemissionsøkonomi og energiforsyningssikkerhed samt til at bekæmpe energifattigdom.

(8) Ifølge forordningen om forvaltning skal medlemsstaterne fremlægge et generelt overblik over de investeringer, som er påkrævet for at indfri de målsætninger, mål og bidrag, der er opstillet i den integrerede nationale energi- og klimaplan, og en generel vurdering af kilderne til disse investeringer. De nationale energi- og klimaplaner bør sikre gennemsigtighed og forudsigelighed i de nationale politikker og foranstaltninger med henblik på at skabe investeringssikkerhed.

(9) Samtidig har Kommissionen som led i det europæiske semester 2018-2019 sat stærk fokus på medlemsstaternes energi- og klimarelaterede investeringsbehov. Dette afspejles i landerapporten 2019 for Kroatien ([4]) og i Kommissionen henstilling med henblik på Rådets henstilling til Kroatien ([5]), som er en del af det europæiske semester. I sine seneste konklusioner og henstillinger inden for rammerne af det europæiske semester tog Kommissionen sin vurdering af udkastene til de integrerede nationale energi- og klimaplaner i betragtning. Kommissionens henstillinger supplerer de seneste landespecifikke henstillinger, der er fremsat i forbindelse med det europæiske semester. Medlemsstaterne bør også sikre, at deres integrerede nationale energi- og klimaplaner tager hensyn til de seneste landespecifikke henstillinger inden for rammerne af det europæiske semester.

(10) Dertil kommer, at medlemsstaterne ifølge forordningen om forvaltning skal tage behørigt hensyn til Kommissionens eventuelle henstillinger i deres udkast til de integrerede nationale energi- og klimaplaner, som skal indgives til Kommissionen inden den 31. december 2019, og at en medlemsstat, hvis denne ikke følger en henstilling eller en væsentlig del heraf, skal begrunde dette og offentliggøre begrundelsen.

(11) Hvis det er relevant, bør medlemsstaterne indberette de samme data i deres integrerede nationale energi- og klimaplaner og efterfølgende ajourføringer, som de indberetter til Eurostat eller Det Europæiske Miljøagentur. Brugen af samme kilde og, hvis det er muligt af europæiske statistikker, er ligeledes afgørende for at beregne referencescenariet for modellering og prognoser. Anvendelse af europæiske statistikker vil gøre det lettere at sammenligne de data og prognoser, der bruges i de integrerede nationale energi- og klimaplaner.

(12) Alle elementer i bilag I til forordning (EU) 2018/1999 skal inkluderes i den endelige integrerede nationale energi- og klimaplan. I den forbindelse bør den makroøkonomiske og i det omfang, det er muligt, den sundhedsmæssige, miljømæssige, beskæftigelses- og uddannelsesmæssige, kompetencemæssige og sociale indvirkning af de planlagte politikker og foranstaltninger vurderes. Offentlige interessenter og andre interessenter skal inddrages i forberedelsen af den endelige integrerede nationale energi- og klimaplan. Disse og andre elementer er beskrevet i detaljer i det arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, der offentliggøres sammen med nærværende henstilling ([6]).

(13) I den endelige plan bør sammenhængen mellem de forskellige dimensioner tages i betragtning. F.eks. bør Kroatiens planer om at styrke energisikkerheden ved at undersøge mulighederne for øget udnyttelse af indenlandske kulbrinteressourcer vurderes i forhold til opfyldelsen af målene for så vidt angår dimensionen dekarbonisering og princippet om »energieffektivitet først«. Målsætningerne under dimensionen forskning, innovation og konkurrenceevne skal underbygge den indsats, der er planlagt for energiunionens andre dimensioner. Andre eksempler er den virkning, øget anvendelse af bioenergi har på de registrerede emissioner og optag fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug, og de risici, klimaændringerne udgør for energisikkerheden.

([3]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).
([4]) SWD(2019) 1010 final.
([5]) COM(2019) 511 final af 5.6.2019.
([6]) SWD(2019) 224.

(14) Den endelige integrerede nationale energi- og klimaplan ville med fordel kunne indeholde en mere omfattende beskrivelse af konkurrenceaspekterne, navnlig i sektoren for lavemissionsteknologier, herunder dekarboniseringssektoren og de energi- og kulstofintensive industrisektorer. På det grundlag vil målbare målsætninger for fremtiden være et plus sammen med de politikker og foranstaltninger, der skal til for at nå dem, og passende forbindelser til erhvervs-, industri- og uddannelsespolitikkerne. Planen kunne desuden have gavn af et bedre samspil med den cirkulære økonomi, hvor potentialet for reduktion af drivhusgasemissionerne understreges.

(15) Kommissionens henstillinger til Kroatien er underbygget af den vurdering af Kroatiens udkast til en integreret national energi- og klimaplan, som offentliggøres sammen med denne henstilling ([7]) —

HENSTILLER HERMED, AT KROATIEN TAGER SKRIDT MOD AT:

1. Underbygge det positive ambitionsniveau på en andel på 36,4 % vedvarende energi i 2030 som Kroatiens bidrag til Unionens 2030-mål for vedvarende energi med detaljerede og kvantificerede politikker og foranstaltninger, der er i overensstemmelse med forpligtelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 ([8]) og muliggør en rettidig og omkostningseffektiv opfyldelse af tilsagnet. Hæve ambitionsniveauet i opvarmnings- og kølingssektoren med henblik på at nå det vejledende mål i artikel 23 i direktiv (EU) 2018/2001 og hæve ambitionsniveauet for at nå transportmålet i artikel 25 i samme direktiv. Fremlægge yderligere detaljer og foranstaltninger vedrørende den befordrende ramme for VE-egetforbrug og VE-fællesskaber, jf. artikel 21 og 22 i direktiv (EU) 2018/2001.

2. Øge sin ambition om reduktion af både endeligt energiforbrug og primærenergiforbrug med henblik på behovet for at øge indsatsniveauet og nå Unionens 2030-mål for energieffektivitet. Støtte op herom med politikker og foranstaltninger, der kan give ekstra energibesparelser inden 2030. Underbygge de foreslåede politikker og foranstaltninger med en konsekvensanalyse indeholdende et skøn over de forventede besparelser og fremlægge en realistisk tidsplan for gennemførelsen af de fastsatte foranstaltninger.

3. Fastsætte fremadskuende målsætninger og målbare mål vedrørende markedsintegration, især hvad angår foranstaltninger til udvikling af likvide og konkurrencedygtige engros- og detailmarkeder, ved at fremme konkurrencen inden for landets grænser, gøre fremskridt hen imod fuldt ud markedsbaserede priser og fjerne hindringer for grænseoverskridende handel.

4. Yderligere uddybe de nationale målsætninger og finansieringsmål inden for forskning, innovation og konkurrenceevne, især for så vidt angår energiunionen, der skal nås fra nu og inden 2030, så de er nemme at måle, er egnede til formålet og kan støtte gennemførelsen af målene inden for andre dimensioner af den integrerede nationale energi- og klimaplan. Underbygge sådanne målsætninger med specifikke og tilstrækkelige politikker og foranstaltninger, herunder dem, som skal udvikles i samarbejde med andre medlemsstater såsom den europæiske strategiske energiteknologiplan.

5. Fortsætte det regionale samarbejde vedrørende den nationale energi- og klimaplan inden for rammerne af Gruppen på Højt Plan vedrørende Gassammenkobling i Central- og Sydøsteuropa. Her kan der tages hånd om emner som eksempelvis videre integration af det indre energimarked, vurdering af systemets tilstrækkelighed, retfærdig omstilling, dekarbonisering og udrulning af vedvarende energi. Udforske det grænseoverskridende potentiale og de makroregionale aspekter af en koordineret energi- og klimapolitik, især i Adriaterhavsområdet, med det formål at reducere regionens $CO_2$-fodaftryk og indføre en økosystemtilgang.

6. Udvide analysen af investeringsomkostninger og -kilder, herunder den passende finansiering på nationalt og regionalt plan samt EU-plan, der p.t. er på plads for visse transport- og energieffektivitetsforanstaltninger, til at omfatte et generelt overblik over de investeringer, der er nødvendige for at modernisere landets økonomi og nå dets energi- og klimamålsætninger. Ligeledes overveje omkostningseffektive overførsler til andre medlemsstater i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 ([9]) som finansieringskilde.

7. Angive alle energisubsidier, herunder navnlig subsidier til fossile brændstoffer, og de trufne foranstaltninger og planer for deres udfasning.

([7]) SWD(2019) 224.

([8]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 82).

([9]) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/842 af 30. maj 2018 om bindende årlige reduktioner af drivhusgasemissioner for medlemsstaterne fra 2021 til 2030 som bidrag til klimaindsatsen med henblik på opfyldelse af forpligtelserne i Parisaftalen og om ændring af forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 26).

8. Supplere analysen af samspillet med politikkerne for luftkvalitet og luftforurening med mere kvantitative oplysninger, der som minimum omfatter de påkrævede oplysninger om de forventede emissioner af luftforurenende stoffer under de planlagte politikker og foranstaltninger.

9. Bedre integrere aspekter vedrørende en rimelig og fair omstilling, navnlig ved at give en mere detaljeret beskrivelse af de sociale, beskæftigelsesmæssige og kompetencemæssige virkninger af de planlagte målsætninger, politikker og foranstaltninger. Yderligere udvikle tilgangen til håndtering af energifattigdomsspørgsmål, herunder ved at give en vurdering af antallet og arten af husholdninger, der er berørt af energifattigdom, så det bliver muligt at vurdere behovet for en vejledende målsætning for nedbringelse af energifattigdom, jf. forordning (EU) 2018/1999.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. juni 2019.

*På Kommissionens vegne*

Miguel ARIAS CAÑETE

*Medlem af Kommissionen*